

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 13Co/12/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8318202063
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 04. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Baran
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8318202063.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Barana a členov senátu JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Mariany Muránskej v spore žalobcu: I. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt D. XX, XXX XX Y., právne zast. JUDr. Petrom Gdovinom, advokátom, so sídlom Kalininova 675, 066 01 Humenné, IČO: 42 026 938 proti žalovanému: G. T., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt B. XXXX/XX, XXX XX Y., o zaplatenie 15.000,- eur s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Humenné č.k. 9C 26/2018-247 zo dňa 07.12.2022 takto

rozhodol:

- I. Potvrdzuje rozsudok.
- II. Žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanému v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 15.000,- eur s príslušenstvom titulom nevrátenej pôžičky.
2. Súd prvej inštancie z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že na základe zmluvy o pôžičke zo dňa XX.XX.XXXX žalobca poskytol žalovanému finančné prostriedky vo výške 15.000,- eur, ktoré sa žalovaný zaviazal vrátiť žalobcovi v splátkach po 200,- eur mesačne. Splátky mali byť splácané k 28.dňu v kalendárnom mesiaci počnúc mesiacom september 2017, a to na účet žalobcovi. Tieto skutočnosti vyplývajú z písomnej zmluvy, na ktorej je overený podpis žalovaného na notárskom úrade. Pokiaľ žalovaný ako dlžník nepreukázal vrátenie žalobcom požičaných finančných prostriedkov dohodnutým spôsobom na jeho účet bolo dôvodné žalobe vyhovieť.
3. V zmysle § 657 Občianskeho zákonníka ako aj podľa § 517 ods. 2 OZ súd vyhovel žalobe v celom rozsahu aj s uplatneným úrokom z omeškania.
4. Súd prvej inštancie poukázal na to, že žalovaný sa opakovane nedostavoval na nariadené pojednávania, pričom jeho obrana, podľa ktorej mu žalobca nepožičal finančné prostriedky, nakoľko už predtým mal problémy so splácaním staršieho dlhu z roku 2012 a 2013 nie je dôvodná.
5. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol v zmysle zásady úspechu, keď plne úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania.
6. Proti rozsudku súdu prvej inštancie bolo podané odvolanie zo strany žalovaného, ktorý namietol, že súd pojednával bez jeho prítomnosti, pričom z pojednávania sa riadne a včas ospravedlnil s tým, že bol vyslaný zamestnávateľom na pracovnú cestu v čase, kedy malo pojednávanie prebehnúť. Žiadal o preloženie pojednávania, pričom zamestnávateľ získal zákazku v C. a na montážne práce tam bol

zamestnávateľom vyslaný, čo nemohol odoprieť. Uviedol, že nie je pravdou to, čo tvrdí žalobca, čo však nemohol preukázať na pojednávaní z objektívnych príčin. Namietol, že nie je pravdou, že žalobca požičal finančné prostriedky, keď mu predtým dlhoval peniaze ešte z rokov 2012 a 2013, preto nedáva zmysel, aby mu požičiaval finančné prostriedky, keď mu dlhoval splátky pôžičky z minulého obdobia.

7. Žalobca vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne. Poukázal na to, že odvolanie neobsahuje odvolacie dôvody a jediným dôvodom podaného odvolania je to, že súd pojednával bez jeho prítomnosti. Uviedol, že žalovaný svoju účasť na pojednávaní ospravedlnil od októbra 2022 do decembra štyrikrát s priveľmi podozrivou náhodnosťou jednotlivých pracovných ciest, či víkendového pobytu, ktoré sa konali stále v čase vytyčeného termínu pojednávania, pričom žalovaný svoju neúčasť ospravedľoval prevažne v deň, kedy bolo pojednávanie nariadené. Správne preto súd prvej inštancie vyhodnotil jeho správanie ako obštrukčné so snahou oddialiť rozhodnutie vo veci. Napriek jeho snahám o spochybnenie žaloby nepredložil žiadne relevantné dôkazy a ním tvrdená konfrontácia bez akýchkoľvek ďalších dôkazov nemôže spochybniť správny záver súdu prvej inštancie. Žalobca predložil jednoznačne písomné dôkazy, ktoré preukazujú jeho nárok a pokiaľ by žalovaný neprevzal finančné prostriedky nepodpísal by zmluvu ako aj prehlásenie, že prevzal finančné prostriedky vo výške 15.000,- eur. Z týchto dôvodov je napadnutý rozsudok vecne správny, ktorý žiadal potvrdiť a priznať náhradu trov odvolacieho konania.

8. Ďalšie vyjadrenia strán sporu v odvolacom konaní predložené neboli.

9. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) v zmysle zásad uvedených v § 470 ods. 1 a 2 CSP, vzhľadom na včas podané odvolanie preskúmal rozsudok v napadnutej časti, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia oznámil na úradnej tabuli Krajského súdu v Prešove a na jeho webovej stránke, najmenej 5 dní vopred a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

10. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

11. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II.ÚS 78/05).

12. Súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností prijal správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdom prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

13. Rozhodnutie súdu prvej inštancie je konzistentné a jednoznačnými argumentmi podporil záver, ku ktorému dospel, pričom k celkovej presvedčivosti rozhodnutia súdu prvej inštancie možno uviesť, že premisy zvolené v rozhodnutí, ako aj závery, na základe ktorých k týmto dospel, sú pre nielen právnickú, ale aj laickú verejnosť prijateľné a racionálne; zároveň aj spravodlivé a presvedčivé. Právne závery sú v súlade s vykonanými skutkovými zisteniami a celkovo možno konštatovať, že napadnuté rozhodnutie, pokiaľ sa týka rozsahu jeho odôvodnenia je v súlade s čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, ale aj čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

14. To, že právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu, jednoznačne vyplýva z ustálenej judikatúry EŠLP. Judikatúra tohto súdu však nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný,

bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Zodpovedané majú byť len tie otázky, ktoré majú pre vec zásadný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s. 12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998. Ústavný súd SR vyslovil, že :“súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu“. (porovnaj IV. ÚS 115/03).

15. Odvolací súd vo vzťahu k odvolacím námietkam žalovaného uvádza, že tieto neboli vyhodnotené ako relevantné. Pri posudzovaní akéhokoľvek nároku uplatneného pred súdom, súd vychádza zo zásad hodnotenia dôkazov, pričom musí zhodnotiť dôkazy, ktoré boli pred ním vykonané, respektíve navrhnuté. Žalobca jednoznačne preukázal svoj nárok písomnou zmluvou, kedy podpis žalovaného bol overený notárom. Z obsahu tejto zmluvy vyplýva, že žalovaný potvrdil prevzatie peňažných prostriedkov vo výške 15.000,- eur (článok 3 zmluvy o pôžičke na str. 2 spisu) a túto dlžnú sumu sa zaviazal splatiť prípisom na účet veriteľa určený v článku 1 zmluvy. V danom prípade došlo k presunu dôkazného bremena na žalovaného, ktorý v prípade úspechu bol povinný preukázať skutočnosť, že došlo k úhrade týchto finančných prostriedkov. V priebehu konania takýto dôkaz z jeho strany predložený nebol a ani nebol navrhnutý. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti preto súd prvej inštancie správne vyhodnotil dôkaznú situáciu v spore.

16. Odvolacia námietka žalovaného, podľa ktorej by táto situácia bola vysvetlená jeho výsluchom na pojednávaní vo svetle vyššie uvedeného preto neobstojí.

17. Pokiaľ sa jedná o odvolaciu námietku neakceptovania žiadosti žalovaného o odročenie pojednávania, odvolací súd uvádza, že správne postupoval súd prvej inštancie pokiaľ opakujúce sa žiadosti žalovaného o odročenie pojednávania nezhodnotil ako dôvodné s prihliadnutím na skutočnosť, že takúto dôležitosť dôvodov posudzuje súd podľa konkrétnych okolností prípadu a súd nie je povinný akceptovať akýkoľvek dôvod pre odročenie pojednávania najmä vtedy, ak je účastníkom konania uplatnený k procesnej obštrukcii s cieľom bezdôvodného predlžovania súdneho konania (porovnaj rozhodnutie NS SR sp.zn. 1Obdo 19/2014). V zmysle ustanovenia § 183 CSP môže byť pojednávanie odročené len z dôležitých dôvodov, odvolací súd v zhode s názorom súdu prvej inštancie nepovažoval za dôležitý dôvod ako predpoklad pre odročenie pojednávania opakovanej žiadosti žalovaného pre pracovnú cestu aj s prihliadnutím na to, že žalovaný žiadal o odročenie pojednávania aj z dôvodu účasti na rekreačnom pobyte, ktorého miesto na území Slovenskej republiky nebolo tak vzdialené, aby reálne znemožňovalo žalovanému účasť na pojednávaní (I. - Y.). Civilný sporový poriadok ukladá súdu povinnosť, aby vec rozhodol rýchlo, hospodárne, spravidla na jednom pojednávaní, pričom všetky úkony, ktoré súd realizoval v rámci prípravy pojednávania boli vykonávané s cieľom poskytnutia efektívnej a rýchlejšej rozhodovacej činnosti súdu. Pokiaľ žalovaný opakovane sa nedostavil na nariadené pojednávanie, nevyužil svoje právo, ktoré mu Civilný sporový poriadok a táto skutočnosť nemohla byť zohľadnená ako odvolací dôvod v jeho prospech.

18. Pokiaľ sa týka teoretickej úpravy otázky dôkazného bremena, odvolací súd poukazuje na nižšie uvedený komentár:

„Primárne by všetky relevantné a rozhodujúce skutkové tvrdenia žalobcu mali byť uvedené v žalobe a relevantné a rozhodujúce skutkové tvrdenia žalovaného v jeho vyjadrení k žalobe, resp. v replike a duplike (pozri § 167 a komentár k nemu). Súd môže dať stranám možnosť riadne splniť povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť aj dodatočne, tento postup je však na úvahe súdu ... Kruciálny rozdiel medzi sporom a mimosporom spočíva v tom, že zatiaľ čo v mimospore je zistenie všetkých podstatných skutočností povinnosťou súdu, a to dokonca bez ohľadu na (ne)aktivitu účastníkov konania (vyšetrovací princíp) a rozhodnutie vo veci samej možno vydať až vtedy, keď budú všetky relevantné skutočnosti zistené (princíp materiálnej pravdy), v klasickom spore (na tomto mieste odhliadneme od odlišností sporov s ochranou slabšej strany) je uvedenie a preukázanie relevantných skutočností povinnosťou a zodpovednosťou sporových strán za minimálnej procesnej aktivity súdu a vec je „zrelá“ na meritórne rozhodnutie nie až vtedy, keď boli všetky relevantné skutočnosti preukázané, ale už v momente, keď niektorá zo sporových strán prestala (resp. premeškala príležitosť) „posúvať“ spor k ďalším skutkovým

zisteniam.“ Pokiaľ ide o rozsah skutkového základu meritórneho rozhodnutia v sporovom procese táto literatúra ďalej tiež uvádza, že „v klasickom sporovom konaní súd nevystupuje v pozícii aktívneho vyšetrovateľa, ale v pozícii arbitra, ktorý zistí skutkový stav len z komponentov (pozri aj ďalší výklad), ktoré do konania dodali sporové strany. Úlohou súdu teda nie je aktívne vyhľadávať skutkové zistenia a snažiť sa o poznanie „objektívnej“, či „materiálnej“ pravdy, ale zisťovať skutkový stav v miere primeranej procesnej aktivite sporových strán. Bez tejto aktivity strán súd v zisťovaní skutkového stavu nepokračuje - uzavrie proces skutkového základu pre meritórne rozhodnutie a vec rozhodne“ (in: Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016.).

19. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté v zmysle § 396 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 CSP, keď plne úspešnému žalobcovi v odvolacom konaní bol priznaný nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

20. Účasť na víkendovom pobyte v rekreačnom zariadení na D. možno považovať za dôležitý dôvod pre odročenie pojednávania.

21. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).